

Kasavetli Hayat

— sadeceo · 08 Şubat 2017

Kaplamış her yanımı gam ve kasavet,
Kalmamış, dostluk sevgi ve muhabbed.
Canı gönülden, mutlu olmak istiyorsak,
Her geçen artması gerek insanı cennetlik eden uhuvet

Tatlı cana tak etmiş, bu çileli kasvetli hayat.
Yorulmuş, şahlanmıyor artık, eskisi gibi rahvan at.
Mutlu olmak istiyorsak, işin kolayına kaçmadan,
Gönülden gönle yapmamız gerek seyahat.

Gam ve kasavet, almış beni benden, bitirmiş yaşama şevkimi.
Köküne kezzap dökmüşler sanki, kurutmuşlar neşe ve zevkimi.
Çok sevecen biri olmama rağmen,
Almışlar beni benden kaybettirmişler keyfimi.

Kasvetli hayat, küstürür insanı, hayata derinden,
Meltemler bile esmez olur, artık serinden.
Yerin göğün sahibi şanı yüce Allah,korusun!
Fikri ve gönlü güzelleri, elbiseli şeytanların şerrinden.

Bu üç günlük fani dünya hayatı, kasavetlerle dolmuş,
"Aryan belasını da mevlasını bulur" derlermiş.
Rahmani yolların yolcuları, menzil murad alsın diye,
Asil ve yufka yüreklerinde sevgi fidanları büyürmüş.

Kasvetli hayatlar, kaçıtır aşımın ekmeğimin tad ve tuzunu.
Zamanla bitirir, yaşanacak ömür miadının hazzını.
Daha ölmeden,kazılır mezarı,yaşayan bir ölü eder,
Çektirir günlerce, bitmek nedir bilmeyen taziye ve yasını.

Sevgiler,muhabbetler,dostluklar bile yalan olmuş.
En şerefli mahluk olan insanlar, yapaylıklarla dolmuş.
Açılmakta olan Muhammedi gül goncaları,
Daha hazan mevsimi gelmeden, açmadan solmuş.

Hanımın kocasına,kocanın da hanımına karşı kasaveti artmakta.
Gerçek sevgi ve muhabbetler, pazarlarda sanki beleşe satılmakta.
Benim ben diyen zatı muhteremler bile mutlu olamıyorlar,
İçleri mahirce boşaltılmış dostluk sevgi ve muhabbetlerle.

Gam ve kasavet, en babayiğidi bile, için için eritip bitirir,
İnsanın iki yakası gelmez bir araya,hayattan hemen bezdirir.
Tarifi imkansız sıkıntı ve kederler,
Şen şakrak hayat dolu sevenseleri bile diyar be diyar gezdirir.

Kuru ekmek ile bir bardak ayran yeter bana, yeter ki olmasın kasavet,
İçten gülmelere kalmışım hasret üstüne hasret.
Parmakla gösterilen kerli ferli insanların bile,
Hayat felsefeleri olmuş, adavet ve husumet.

Eskiden fakirlik yoksulluk vardı, ama bu denli yoktu gam ve kasavet,
Vicdan ve merhamet sahibi insanlar, gösterirlerdi birbirlerine sadakat.
Herkes birbirine çok içten saygılı ve sevgiliydi,
Yoktu bugün ki gibi,insanı cehennemlik eden cehalet.

Çekilmiş kabuğuma insan görünümlü canavar mahluklardan nefret eder olmuşum,
Bende "üzüm üzüme baka baka kararır" atasözü misali buğz ve nefretle dolmuşum
Girmişim hayatın çıkmaz sokaklarına,
Feleğin şamarını yedikçe yemişim.Yediveren gül idim ama daha açmadan solmuşum.
08/ Şubat/2017